

**UCHWAŁA NR XXXVIII/215/21
RADY MIEJSKIEJ ZAWICHOST**

z dnia 16 września 2021 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały Rady Miejskiej Zawichost Nr XXIV/172/2013 z dnia 25 lutego 2013 r. w sprawie ustalenia stawek opłat za korzystanie przez operatorów i przewoźników z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Zawichost

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 1372) w związku z art. 54 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm.) Rada Miejska Zawichost uchwala, co następuje:

§ 1.

Stwierdza nieważność uchwały Rady Miejskiej Zawichost Nr XXIV/172/2013 z dnia 25 lutego 2013 r. w sprawie ustalenia stawek opłat za korzystanie przez operatorów i przewoźników z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Zawichost.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Zawichostu.

§ 3.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego i wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Przewodnicząca Rady
Miejskiej Zawichost
Edyta Rebiś
mgr Edyta Rebiś

UZASADNIENIE

W dniu 13 września 2021 r. do Rady Miejskiej Zawichost wpłynęła skarga Prokuratora Rejonowego w Sandomierzu na uchwałę nr XXIV/172/2013 Rady Miejskiej Zawichost z dnia 25 lutego 2013 r. w sprawie ustalenia stawek opłat za korzystanie operatorów i przewoźników z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Zawichost.

Zaskarżonej uchwale zarzucono rażące naruszenie prawa tj. art. 16 ust. 4 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie drogowym (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 1944) polegające na przekroczeniu przez Radę Miejską Zawichost upoważnienia ustawowego do wydania uchwały poprzez przyjęcie stałej wysokości opłat za jedno zatrzymanie środka transportu na przystanku komunikacyjnym dla wszystkich operatorów i przewoźników wykonujących publiczny transport zbiorowy, bez dokonania uprzedniej analizy wskazującej dlaczego zastosowano jednolitą stawkę dla wszystkich przewoźników, dlaczego nie zróżnicowano opłat ze względu na standard poszczególnych przystanków komunikacyjnych do przyjęcia stawki o dyskryminującym charakterze zwłaszcza mniejszych przewoźników.

Wskazując na powyższe Prokurator Rejonowy w Sandomierzu wniósł o stwierdzenie nieważności rzeczony uchwały w całości.

Przepis art. 54 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm.), pomimo tego, iż zawarty jest w ustawie procesowej, jest przepisem o charakterze kompetencyjnym, dającym organowi szczególne uprawnienie w ramach toczącego się postępowania sądoadministracyjnego do podjęcia rozstrzygnięcia uwzględniającego skargę zgodnie z jej żądaniem przy zastosowaniu rodzajów rozstrzygnięć podejmowanych przed sąd administracyjny w razie uwzględnienia skargi (art. 145 – 150 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Przesłankami zastosowania tego przepisu przez organ są: uwzględnienie skargi w całości oraz zachowanie terminu (do dnia rozpoczęcia rozprawy). Uprawnienie organu do działania w ramach autokontroli w zakresie wyboru form i rodzaju rozstrzygnięcia sprawy jest powiązane z treścią żądania skargi oraz z przedmiotem zaskarżenia (tak WSA w Krakowie w wyroku z dnia 12 grudnia 2017 r. sygn. akt III SA/Kr 1027/17).

Mając powyższe na uwadze podjęcie przez radę uchwały w trybie autokontroli poprzez stwierdzenie nieważności wydanej przez nią uchwały jest zasadne.

Przewodnicząca
Rady Miejskiej

mgr Edyta Rebiś
Strona 1